

Η αποστρατικοποίηση της χώρας ως η πρώτη και η τελευταία πράξη της επανένωσης (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Μάρτη του 2010 στο blog [νεκατώματα](#).

Περιεχόμενο

Η αποστρατικοποίηση της χώρας ως η πρώτη και η τελευταία πράξη της επανένωσης

Το Κυπριακό είναι αναμφίβολα ένα πολυσύνθετο και πολυδιάστατο πρόβλημα. Έχει εσωτερικές και εξωτερικές πτυχές, επηρεάζει ατομικά και συλλογικά δικαιώματα και πλαισιώνει τις υφιστάμενες οικονομικές και πολιτιστικές πολιτικές αλλά και αντιλήψεις. Σε τελική ανάλυση όμως το πρόβλημα αφορά ανταγωνισμούς εξουσίας, τοπικούς και διεθνείς, εκφράζεται με εθνικιστικές και διαχωριστικές ιδεολογίες και αυτό-αναπαράγεται μέσα από τη βία, φυσική και συμβολική, και το φόβο που την συνοδεύει. Οι εθνοτικές ένοπλες δυνάμεις, βόρεια και νότια της νεκρής ζώνης, και ο τουρκικός στρατός συνιστούν ταυτόχρονα συνέπεια και τρόπο αναπαραγωγής του προβλήματος καθώς δίνουν συγκεκριμένο περιεχόμενο και υλικότητα στα παιχνίδια εξουσίας και τις εθνοκεντρικές οπτικές. Συστηματοποιούν τη βία και την απειλή της χρήσης της, καλλιεργούν το φόβο και την πειθαρχία και διαχέουν στην κοινωνία μιλιταριστικές και μισαλλόδοξες λογικές.

Η αποστρατικοποίηση της χώρας μας, μιας από τις πιο στρατικοποιημένες περιοχές του πλανήτη, αποτελεί όχι απλώς το μακροπρόθεσμο στόχο της επανένωσης, διαδικασία δηλαδή εμπέδωσης της διαρκούς ειρήνης, αλλά και το βραχυπρόθεσμο στόχο στην επίτευξή της. Η αποστρατικοποίηση θα μπορούσε να αρχίσει να υλοποιείται πριν ακόμα υπογραφεί η συμφωνία λειτουργώντας ως προωθητής και καταλύτης της. Η αποστρατικοποίηση της Κύπρου συνιστά αδήριτη αναγκαιότητα και αυτό θα πρέπει επί τέλους να γίνει αντιληπτό. Αφού η στρατιωτική “λύση” έχει απορριφθεί και από τις δυο πλευρές που δεν θεωρούν ότι υπάρχει άλλη διέξοδος από τις ειρηνευτικές συνομιλίες, η διατήρηση στρατευμάτων συνιστά αναχρονισμό και κοροϊδία του λαού. Ιδιαίτερα μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003 και την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004. Αφού η ειρήνη και η επανένωση είναι μονόδρομος, τότε θα πρέπει οι πολιτικές ηγεσίες από τις δυο πλευρές της πράσινης γραμμής να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να τολμήσουν το πιο αποφασιστικό βήμα της λύσης. Θα μπορούσε να αρχίσει συμβολικά με μια ανακοίνωση απόφασης παγώματος όλων των εξοπλισμών και ταυτόχρονης μείωσης της στρατιωτικής θητείας από τις δυο πλευρές. Αυτό από μόνο του θα εγείρει εκ νέου ζήτημα επανεξέτασης και της διατήρησης στρατευμάτων από ξένες χώρες στην Κύπρο. Αν οι Κύπριοι προβούν συντονισμένα σε μείωση των ενόπλων τους δυνάμεων, τότε θα μπορούν να θέσουν με αξιώσεις και ζήτημα μείωσης της ξένης στρατιωτικής παρουσίας και ειδικά της τουρκικής στο βορρά.

Αλλά ακόμα και αν δεν υπάρξει ανταπόκριση από τουρκικής και τουρκοκυπριακής πλευράς, η ελληνοκυπριακή πλευρά που ελέγχει το νόμιμο κυπριακό κράτος θα μπορούσε μονομερώς και σαν

ένδειξη καλής θέλησης να προχωρήσει σε ένα χρονοδιάγραμμα σταδιακής μείωσης των ενόπλων της δυνάμεων, επιδεικνύοντας τη βούληση της για τη λύση και ασκώντας έτσι πίεση πάνω στην άλλη πλευρά να ανταποκριθεί. Και πριν χαρακτηριστώ ρίψασπις, αφελής ή ουτοπιστής, να υποδείξω την απλή λογική πάνω στην οποία εδράζεται αυτή η πρόταση. Οι ε/κ ένοπλες δυνάμεις είναι πολύ μεγάλες σε σχέση με τις αντίστοιχες τ/κ και υπερβολικά μικρές σε σχέση με τις τουρκικές. Μια ενδεχόμενη μείωση των ε/κ ενόπλων δυνάμεων δεν θα αλλάξει το ήδη χασματικό στρατιωτικό ανισοζύγιο δυνάμεων μεταξύ Κυπριακής Δημοκρατίας και Τουρκίας, αλλά δύναται να έχει πραγματικό αντίκτυπο για το αίσθημα ασφάλειας των Τ/κ. Μια τέτοια κίνηση δύναται να απελευθερώσει δυνάμεις μέσα στην τ/κ κοινότητα να προβούν σε αμφισβήτηση της χρησιμότητας και αναγκαιότητας της συνεχιζόμενης παρουσίας του τουρκικού στρατού αλλά και να ενθαρρύνει τους Ευρωπαίους να ασκήσουν περαιτέρω πίεση στην Τουρκία.

Η κυβέρνηση Χριστόφια έδωσε προεκλογική δέσμευση για μείωση της θητείας. Υπαναχώρησε όμως. Ο ΔΗΣΥ υποσχόταν προεκλογικά ακόμα μεγαλύτερη μείωση της θητείας και έπειτα δεν στήριξε τη σημερινή κυβέρνηση για έστω τη μερική μείωση. Τόσο το ΑΚΕΛ όσο και ο ΔΗΣΥ παρασύρονται από το εθνικιστικό-απορριπτικό μέτωπο σε λαϊκισμούς και ψευδοπατριωτισμούς και αποδεχόμενοι το πλαίσιο που θέτουν οι ΔΗΚΟ-ΕΔΕΚ-ΕΥΡΩΚΟ αδυνατούν να διαφοροποιηθούν με καθαρότητα και σαφήνεια. Στο ζήτημα Εθνικής Φρουράς οχυρώθηκαν πίσω από ανέκδοτα περί της “αποτρεπτικής της δυνατότητας”, την “αναγκαιότητα διατήρησης και βελτίωσης του αξιόμαχού της” και άλλα κούφια λόγια που για όποιον έχει χαραμίσει δυο χρόνια της ζωής του στο στρατό, είναι και φαίνονται αστεία.

Η Εθνική Φρουρά μόνο ζημιά έχει προκαλέσει στην Κύπρο. Συστηματοποίησε και νομιμοποίησε την εθνικιστική βία των ε/κ παρακρατικών και διενέργησε το πραξικόπημα επιφέροντας την καταστροφή του 1974. Από τότε έχει μετατραπεί σε μηχανισμό εθνικιστικής κατήχησης στους υπηρετούντες που μαθαίνουν να μισούν τους “Τούρκους εχθρούς” (ολοκληρώνοντας έτσι το έργο της εθνοκεντρικής παιδείας) σε φορέα αλληλοεξυπηρέτησεων αυτών με τις κατάλληλες “επαφές” και “μέσα”, σε πεδίο διαφθοράς και αδιαφάνειας με διασπάθιση δημόσιου χρήματος σε μίζες και προμήθειες και σε βάρος της κυπριακής οικονομίας, κρατώντας ετήσια χιλιάδες άντρες εκτός της αγοράς εργασίας. Για αυτούς που υπηρετούν αποτελεί πηγή ψυχολογικών προβλημάτων και καλλιεργεί την αναισθησία έως και την αποκτήνωση, διαποτίζοντας με το δηλητήριο της εξουσίας τις διαπροσωπικές σχέσεις. Είναι καιρός να τελειώνουμε με το επιβλαβές και το παράλογο. Αν σοβαρολογούμε για τη λύση και την επανένωση και αν επιθυμούμε πραγματικά την εξυγίανση της κοινωνίας μας, ας το δείξουμε στην πράξη.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [νεκατώματα \(Ιστοσελίδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2010](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:nekatomata:apostratikopiisi>

Last update: **2020/07/14 16:18**

